

de temmelig vilkaarligt tagne 12 Maaneder, som Finantsudvalget nu har benyttet. Jeg gjør kun en Henstilling til Finantsudvalget, om det ikke vil overveie dette Spørgsmaal. Det forekommer mig egentlig, at man med logisk Nødvendighed, efter den Betragtning, som Finantsudvalget gjør gjældende, maa komme til aldrig at anlæe det kommende Finantsaars Indtægter efter de aller-sidste bekendte 12 Maaneders Indtægter, som man overhoved kan faae fat paa, inden Finantsloven bliver sluttet, og særlig for forrige Aar tror jeg, at man paa anden Maade vilde komme Sandheden nærmest. Det er jo heller ingenlunde saaledes, som Thinget maaste kunde antage, at det har en lang og fast Praxis at støtte sig paa, naar man for det kommende Aar vil be- regne Toldindtægterne efter hvad de have udgjort i de 12 Maaneder fra 1ste September 1876 til 31te August 1877, thi naar man undersøger, hvilke 12 Maaneder der har været benyttet som Grundlag for Beregningen siden den Tid, da man forlangte Beregninger efter Gjennemsnittet af vir- kelig havte Indtægter i foregaaende Aar, altsaa i Løbet af de sidste 11 Aar, saa vil man finde, at i et af disse Aar har det været de 12 Maaneder fra 1ste November til 31te Oktober, for tre andre Aars Vedkommende har det været fra 1ste Oktober til 30te September, for andre tre Aar har det været fra 1ste September til 31te August, og atter for andre fire Aar af de elleve har det været fra 1ste August til 31te Juli. Det er altsaa en bro- get Mangfoldighed af Tolvmaaneder, man har be- nyttet, og jeg ser altsaa ikke, hvorfor man ikke for Fremtiden kan benytte de 12 Maaneder, der ved at ligge nærmest ved det kommende Finantsaar, byde stærkt Sandsynlighed for at have lige For- hold med dette; men, som sagt, det er ikke nogen Indvending, det er kun en Henstilling til nærmere Overveielse for det ærede Finantsudvalg. — Paa § 17 er der stillet et Endringsforslag af mig, som er tiltraadt af det samlede Udvalg, og som jeg end yderligere maa anbefale til det høie Things Vedtagelse. — Jeg kommer nu til § 24. Det første Endringsforslag under Nr. 151 er stillet af Finantsministeren og tiltraadt af det samlede Udvalg; om dette gjælder det Samme, som om det foregaaende af mig nævnte Endringsforslag, at jeg meget maa anbefale det til det høie Things Vedtagelse. — Under Nr. 153 er der foreslaaet en Nedsættelse af 5,000 Kr. paa Posten til Med- hjælp ved Toldsteborne. Jeg finder ikke Noget at indvende mod Vedtagelsen af dette Forslag, da jeg holder mig forvisset om, at den paaregnede Besparelse vil kunne gjøres, og det saa meget mere, som der allerede i Aar er gjort en Bespa- relse paa denne Post; altsaa uden at der havde behøvedes noget Tryk fra Rigsdagens Side, er der administrativt gjort Besparelser paa Grund af det mindre Omfang af Toldforretningerne i inde- værende Finantsaar. — Under Nr. 154 og 155

er der foreslaaet en Indskrænkning i den paa- regnede Udgift til Nybygninger ved Toldvæ- senet og tillige paa Kontoen for ubestemte, uforudsete Udgifter. Jeg kan altsaa ikke Andet end erkjende, at de to Byggeforeta- gender, som kun ere foreslaaede udsatte, men ikke ere forfaste, og saa vel taale et Aars Ud- sættelse, og jeg skal altsaa heller ikke gjøre nogen Indvending mod Vedtagelsen af disse Endrings- forslag. — I Anledning af det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Ordfører, skal jeg kun bemærke, at Regeringen jo for sit Vedkommende fuldt har erkjendt Nødvendigheden af at skaffe Lærerne bedre Lønningsvilkaar og tillige, at der ydes Bidrag, Tilskud af Statskassen til, at saa- danne bedre Lønningsvilkaar kunne komme til Stede. Den paaregnede Kvantitet af Tilskudet finder jeg Intet at indvende imod. Jeg maa isø- rigt ganske henstille til det ærede Things egen Afgjø- relse, om det anser det for at være den heldigste Maade til at sikre Lærerne et Tillæg paa allerede i inde- værende Aar, naar der nu paa Finantsloven ved- tages et Forslag, eller om man vil kalde det en midlertidig Lønningslov, medens endnu Skole- loven med sine bevarende Bestemmelser om Læ- rernes Lønningsforhold foreligger, og det uden at denne midlertidige Lønningslov paa Finantsloven, saa vidt jeg kan se, har endogsaa blot søgt at nærme sig til de Bestemmelser, som det andet Thing efter nøie Overveielse har indført i Lovfor- slaget om Skolevæsenet. Jeg maa ganske henstille til det ærede Things egen Overveielse, om dette er den heldigste Fremgangsmaade for i Birtelig- heden at sikre Lærerne et Tillæg i deres Løn. Regeringens Anskuelse om, paa hvilken Maade et Bidrag af Statskassen til Forbedring af Læ- rernes Kaar heldigst fordeles, behøver jeg ikke nu at udtale mig udførligt om; da det jo maa være dette Thing vel bekendt, at Regeringen fuldt har kunnet slutte sig til de af Landsthinget vedtagne Bestemmelser i denne Henseende paa det nævnte Skolelovforslag. Mod en Konsekvens af den her foreslaaede Fordelingsmaade maa jeg imidlertid allerede i dette Dieblit nedlægge Indsigelse. Jeg kan ikke se rettere, end at den her foreslaaede Fordelingsmaade, saaledes som allerede af Mindre- tallets Ordfører (Scavenius) bemærket, vil sætte Statskassen i umiddelbart Forhold til det enkelte Lærertilfælde og derigjennem vil behyde Administrationen, særlig Finantsministeriet, med Undersøgelse af nogle Tusinde Lønningsstilfælde, gjældende Personer, som for Tiden ikke have det Allermindste med Statskassen at bestille; dette anser jeg for utilstedeligt. Jeg har ikke overset, at Forslaget gaar ud paa, at Tillægene fordeles gjen- nem Skoleraadene, men Meningen dermed kan jo dog umulig være den, at det skulde overlades til Skoleraadene at afgjøre de enkelte Lønningsstilfælde og, efterat have afgjort dem, saa blot at indsende Regninger til Finantsministeren, som saa